

Avskeplaðar liviumstöður

- *Tað er ótrúligt, sum menniskjuni kunnu avmarkað hvørt annað. Grundarlagið fyri at skapa lívsgrundarlag, hevur ongantíð verið til staðar í hasi familjuni. Hon er dømd at gerast tapari í samfelagnum*

Havnar Sjótleikafelag í Sjótleikarhúsinum: "Lokkanetið", eftir Claes Andersson. Týtt: Carl Johan Jensen Leikstjóri: Tóta Magnea

Tað fyrsta sum fellur tær í huga, tá tjaldið verður drigið fyrri - fyrri seinastu ferð, er tómleiki!

Varð ikki annað lív lagað hesi familju, sum uttan hóvasták fer til grundar?

Eingin bjarging? Eingin, sum lyftir so frætt sum ein finger, - hvørki í familjuni ella viðgerðarlíðinum, tá pápin - sum er alkoholistur, gevst at drekka, og mammam verður innlögð á sinnis-sjúkrahús.

Tá hon kemur heimaftur, byrjar gerandislívið aftur, tó er maðurin edrúur, men tað ger hvørki frá ella til.

Avmarkað slíkar familjur veruliga so nógv persónligu rættindini. Verður als einki gjørt fyri at fóta sær í nýggjum livikorum?

Hava tey als ongar dreymar um, at lívið kann verða øðrvísi og ríkari í innihaldi, enn tað vit fáa borðreitt við á pallinum?

Familjan livir ivaleyst undir trýstinum at kenna seg seka, tí pápin drekkur. Foreldrini kenna seg sek mótevís hvørjum øðrum.

Flaskan hevur tikið mannin frá konuni, tey eru ikki góð við hvørt annað longur. Tað gongur út yvir børnini, sum ongan góðan eiga, hóast tey fáa mat og klæðir, og mammam stríðist fyri tey øll.

Mammam sveimar aftur og fram í køkini, sýnist glað og smilandi, meðan pápin liggur avdottin á køksgólvinum!

Tað er fyri sovið ikki óvanligt fyri eina konu, sum hevur alkoholikara til mann.

Slíkar konur duga avbera væl at spæla sjónleik fyri sær sjálvum og umheiminum. Tað verður ein neyð-

ugur lutur í gerandisdegnum. Tær lúgva seg burtur úr veruleikanum, tí hesin er ov ræðuligur at góðtaka.

Afturfyri spilla tær sínar møguleikar, dreymar og vónir fyri framtíðina. Tær velja ikki at taka avbjóðingina og ábyrgdina fyri egna lívi.

Tað er kanska harðrent og kensluleyst at siga soleiðis um konuna, men tá hugsað verður um, hvussu daprir dagar hennara eru saman við alkoholistinum, so er torført halda annað.

Pápin situr einsamallur inni í køkini og røkir sínar tímurmenn, tá hann avgjörður langar fløkuna í borðið og heldur, at nú er nóg mikið!

Ongin bardagi í familjuni frammanundan, eingin grátur og einki tannagrisl, øll eru líkasæl.

Eingin ráðgevari av nøkrum slag, sum stuðlar familjuni og pápanum, - fyri tann skyld heldur ikki

Hóast sálarfrøðingurin ikki hevur nógv at siga, so er hann miðsavnnandi persónurin, sum letur hjúnini avdúka teirra samlív. Kári D. Petersen sum sálarfrøðingur, Pól Joensen og Nora Bærentsen, hjúnini Svea og Ragnar

mammuni, so tey kunnu fóta sær og liva víðari, tá pápin hevur gjørt av at fara í víðgerð.

Børn eru altíð solidarisk mótevís foreldrunum, hvussu tey so annars eru móti teimum.

Tað er ikki óvanligt hjá menniskjum, sum hava mist onkran av sínum nærmastu, at tey seta seg hendur í favn og siga, at nú kann alt gera tað sama.

Familjan á pallinum visir á sín hátt, at tey bera sorg - soleiðis at skilja, at tey hava mist alt, uttan at vita, um tey nakrantíð hava átt nakað.

Tá mammam og pápin hittast hjá sálarfrøðinginum, koma viðurskipti fram í ljósmála, sum hjúnini ikki hava gjørt sær greitt, vóru til.

Her er avdúkingin fyri at spilt liv. Børnini bera helst arvin víðari. Tey hava ikki nógvan førning at standa ímóti við, tá tey fara víðari í lívinum.

Samanumtikið kann sigast at uppsetingin av "Lokkanetinum" er eitt sindur óruddelig.

Palltjaldið verður drigið fyrri í tíð og ótið. Um tað er gjørt fyri at áskoðarnir ikki skulu blanda leiklutin hjá íspegilinum, saman við leiklinum á pallinum, so er tað óheppið.

Íspegilin (Gundur Mortensen) hevur sín einsamalla leiklut, sum slíkir eisini hava í veruliga lívinum.

Hann speirur og ger sær dælt av sorgarleikinum á pallinum. Gundur Mortensen hevur tamarhald í sínum leikluti, men fryggir - tað var eins og at siggja lýsingarbrot í sjónvarpinum á TV3, har lýsingar verða nýttar sum avbrot, tá filmurin er mest spennandi.

Nora Bærentsen (Svea) bar rætliga hesum tunga og torskilda leiki uppi. Hon spældi sín "yndisliga" leiklut, sum ein góð kona og

mamma, so sum hesar eftir uppskriftini eiga at vera.

Pápin (Pól Joensen) var eins og ov stillur og ótryggur í sínum leikluti. Pól Joensen royndi seg á ungum døgum á palli. Hugligt at hann nú leitar aftur í Sjótleikarahúsið. Her væntaði tó leikstjórnin, sum kundi sett ymsu gerðarmál hansara á palli, undir sjóneyku.

Hetta er áhugaleikarar - hóast fleiri eru eins góðir á palli sum yrkisleikarar - í dagliga í fleiri vikur hava nýtt sína frítíð til venjingar í Sjótleikarahúsinum.

Tað er í sær sjálvum lønin hjá teimum, fyri at bjóða okkum áskoðarum inn í ein ókenda heim.

Áhugavert var tað, men leikarnir kundu fingið meir burtúrur teirra stríði, um leikstjórnin hevði lagt teimum betur lag á.

Dagny Joensen

Einki nýtt um verkfallið

- *Tað er Landsstýrið sum eigur at koma við einum útspæli. Kemur einki aftursvar úr Tinganesi, heldur verkfallið fram til á midnátt fríggj kvøldið*

Tað sigur Jákup Danielsen, formaður í Starvsmannafelagnum.

Er tað ikki illa dámt, at limirnir eru í verkfalli í krepputíðum?

- Vit hava ikki fingið nøkur boð um at nakrir limir eru ónøgdir við verkfallið.

Hvussu nógv kostar verkfallið Starvsmannafelag-

num?

- Umleið 2 - 3 mió. krónur, men vit leggja bert peningin út. Tað hevur ongantíð verið ætlanin at Starvsmannafelagið skuldi gjalda. Vit fara at krevja peningin aftur frá tí almenna.

Tað hevur verið nevnt, at tit møguliga fóru at seta onnur útløk í verk?

Vit biða eftir Landsstýrinum. Teir fingu bræv frá okkum hósdagin, men higartil hava vit einki frætt. So leingi vit ikki frætta úr Landsstýrinum, er verkfallið.

Hvussu við undirskrifts-innsavningini móti verkfallinum. Taka tit ikki tær til eftirtektar?

- Nei, tað gera vit ikki, tí tey mótmæltu bert, at hetta ikki var rætti mátin, og tey vóru heldur ikki heft av verkfallinum.

Eitt nú Tryggingarsambandið og sjúkrahúsokið hava ein annan sáttmála, sum ikki er umfataður av verkfalli.

Um tit einki hoyra úr Landsstýrinum, hvat so?

- Tað havi eg onga viðmerking til.

Er verkfallið tað vert?

- Jú, tað eri eg sannførdur um. Tá Landsstýrið ger sáttmálar við starvsfókið uttan um Starvsmannafelagið, við at tvinga starvsfólkini til eina avtalu, so er tað átaluvært. Tað hevur Landsstýrið ikki heimild til.

Jákup Danielsen visir til grein 9 í lógini um starvmenn: "Ein og hvør starvsbólkur hevur loyvi at taka seg saman um eitt felag, sum síðani tekur sær av lønar- og starvsviðurskiptum".

Hetta er ein fakfelags-spurningur, sum Starvsmannafelagið noyðist at gera vart við.

Hóast tíðirnar eru vánaligar, so noyðddust vit út í hetta verkfallið.

Hevði Landsstýrið áhuga fyri at broyta sáttmálan, skuldi tað verið gjørt í samráð við Starvsmannafelagið, og ikki við einstakar starvsbólkir í felagnum. Vit eru fyrimynd hjá øðrum feløgum, sum kunnu koma fyri somu lagnu sum vit.

- Vit hava tó einki ímóti Landsstýrinum og Lønardeildini, og vit kunnu væl tosa saman annars. Vit hava bert einki at tosa við teir um í løtuni, sigur Jákup Danielsen.

Dagny

Jákup Danielsen, formaður í Starvsmannafelagnum

